

liner Tagblatt c. lapokban, azután több kötetben is megjelentek. A mai német színházi kritika legkiválóbb mestere, erős szubjektivitásával, élesen, sokszor kiméltelenül bírál, de mindig az igazságot keresi. Magyar írók német színpadokon színre került darabjairól is gyakran írt. 1928 április 1-én a Belvárosi Színházban szabad előadást tartott a német dráma kilátásairól.

Kersék János, író, sz. 1869 július 12-én, Léván, megh. 1927 febr. 7-én, u. o. Jogi pályára lépett s mint ügyvéd működött Léván. Írói munkásságát egész fiatalon 1887-ben kezdte, mint a Bars c. lap munkatársa, amelynek később szerkesztője lett. Utolsó verskötete 1925-ben jelent meg Léván Templomcsend címmel. Harminchárom kötete jelent meg. Írt verseket, novellákat, szindarabokat. S mint hirlapíró is nagy munkásságot fejtett ki a felvidéki magyar lapokban. Egyik megalapítója volt a Reviczky-társaságnak, elnöke a Szlovenszkoí Református Irodalmi Társaságnak s gondnoka a református egyházmegyének. Léva városa méltó keretek között ünnepelte meg negyvenéves írói jubileumát. Színműve: Szirmaiék, népsz. 3 felv. Bem. 1924 október 28-án, Léván, Faragó Ödön társulatánál.

Kertész Aladár, színész, sz. 1861-ben, Hevesen. Színpadra lépett 1879 okt. 1-én, Jakabffy Gábor színingazgatónál. Nyugdíjba vonult 1910 dec. 20-án. Neje: Vincze Margit, színésznő, sz. 1873 szept. 20-án, Budapesten, megh. 1898 ápr. 3-án, u. o. Színpadra lépett 1892 okt. 1-én, Egri Kálmán színingazgatónál. 1897—98-ban a M. Kir. Opera tagja volt.

Kertész Dezső, színész, sz. 1892 szept. 2-án, Békésen, ahol atyja gépészmérnök volt. Iskoláit Aradon végezte, aztán Budapestre jött s itt Pethes Imre magánövendéke lett. Azután Budára szerződött Krecsányi Ignác-hoz. 1925 augusztus havában a Vigszínházhoz szerződött. 1924 szeptember 12-én, mint az Unió tagja, első ízben lépett fel a Belvárosi Színházban, a Kreutzer szonátá-ban. 1926 szeptember 10 óta a Belvárosi Színház vendége volt. 1927-ben a Magyar Színház tagja. 1928-ban a Fővárosi Operett Színház kötelékébe szerződött. 1929 szept. 1 óta a Király Színház tagja. Főbb szerepei: André

(Zenebona), Jean (Fehér egér), Tibor Oszkár (Egy férj eladó), Dorozsmay (Verebély-lány), Billie (Trilby) Tanító (Tanító-nő), Laci (Olasz asszony), Rudolf (Farsang), Jules (Hercegnő és a pincér), János (Az ördög), Róbert (Ki babája vagyok én?), Riley (A pók) stb.

Kertész Ella, színésznő. (Lásd: Góth Sándorné.)

Kertész Endre, színész, sz. 1889 márc. 2-án, Balassagyarmaton, megh. 1925 jan. 28-án, Budapesten. Elemi iskoláit szülővárosában, gimnázialis tanulmányait Budapesten végezte, majd a színészakadémia növendéke volt. 1910-ben lépett színpadra, Kolozsvárott, ahonnan 1917-ben Szegedre, 1919-ben Budapestre szerződött, az Andrássy-úti Színházhoz; majd a Belvárosi- és Magyar Színház tagja lett. A művészetek iránt való rajongó szeretetét anyjától örökölte. Nem volt epizódszínész, még kevésbé kabarésínész. A nagy, eltaposott, kificamodott, tragikomikus életsorsok fogták meg legjobban a szívét, — ezeket tudta utolérhetetlenül ábrázolni. Nem lett volna vérbeli színész, ha nem vágyott volna külső sikerre. De sohasem — még a legnagyobb anyagi kényszer hatása alatt sem — süllyedt le odáig, hogy komikus szerepeiben bohóckodással törekedjék a sikerre. Semmit, ami a jellem komikumából nem fakadt, szerepeibe bele nem vitt. Érvényesülése érdekében soha komoly lépést nem tett. Azt hitte, a siker, az elismerés magától hull majd az ölébe. Nála jobban az élet hazugságait senki jobban nem gyűlölte. De az igaz iránt való érzéke, amely a művészetben oly csalhatatlanul vezette, az életben cserbenhagyta. Mindent, ami konvenció, hazugnak gondolt, anélkül, hogy megvizsgálta volna, mi rejlik mögötte. Innen eredt a polgári étellel való érintkezés iránti idegenkedése, amely gyakran valóságos félelemmé fokozódott. Sírkövét Ince Sándor szerkesztő emelte, 1925 november 1-én. (Rákoskeresztúri temető.) Főbb szerepei: Biró (A vörös ember), Szekeres (A masamód), Genz (Sasfiók), Bins (Gretchen), A bolond (II. Lajos), Ibolya (Igazgató) stb.

Kertész Erika, karénekesnő, sz. 1897-ben, Csacán, Trencsénm. Színpadra lépett 1914-ben.